

De kracht van de zachtheid

En ja, het moet gezegd
Ik ben zo moe van al die mannen
die met wapentuig
en machtsvertoon getooid
beslissen waar niets te beslissen valt
Een uitgestoken hand
zou moedig zijn
op het moment suprême
De plotselinge overtuiging dat
ontwapening bestaat
die niet met het verstand is te bevatten
maar slechts met het hart
Dat wonderbaarlijke gevalletje
dat heel de mensheid gaande houdt
En dat verlangt, verlangt, verlangt
te blijven kloppen
voor de liefde
voor de ander
voor de voortgang
van de mens
die niets begrijpt van zijn bestaan
En die met stamelende stapjes voorwaarts gaat
en elke keer opnieuw zijn ongelijk bekennen moet
in het licht van dat ontzaglijke heelal
en heel die magnifieke schepping
En als dan nu de vrouwen zouden zien
dat heel die schepping
met de kracht van zachtheid
in hen groeit
met ieder kind opnieuw
En dat de tederheid die elke cel doet leven
ligt verankerd in hun zijn en in hun weten
Wordt het dan geen tijd om op te staan
en, desnoods in stilte, uit te spreken
Zo is het genoeg
Het is genoeg geweest

*Heleen Verburg
Amsterdam, 9 augustus 2014*

